

Papp Ferencz butorraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapioknál délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, kutatója 356. sz. alatt
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Horváth László
társzerkesztőhez Segesvárra küldendők,
Kis-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Gyöngyössi István
társzerkesztőhez Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó-, kis- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HARÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein s Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

135-ik szám.

Brassó, Kedd, november 26-án.

V. évfolyam. 1889.

A heves küzdelem.

B u d a p e s t, nov. 21.

„Nem kell Tisza! Mi csak magunk kel-
lünk magunknak!” Ezt beszéli az ellenzék
folyton, a közgazdasági, a pénzügyi és min-
denféle más vitán. Ki akarja mutatni, hogy a
deficit megszűnése nem valóság, mert a defi-
cizt Tisza alatt nem szűnhetik meg, ahhoz
Apponyi és Horánszky kell; de még ha el-
mulik is a deficit Tisza alatt, nem ér semmit.
Csakis akkor ér valamit, ha Apponyi és Ho-
ránszky alatt mulik el. És ebben, azok szem-
pontjából, kik miniszterekké akarnak lenni, sok
az igazság. Hogy ki szünteti, illetőleg szüntette
meg a deficitet, az csak a nemzetre és or-
szágra nézve lenne mindegy, de nem lehet
mindegy a parlamenti pártokra nézve.

Hazafiság ide, hazafiság oda, ámde mióta
a pártoskodás divatba jött, (az pedig nem
tegnap volt), nem lehet, nem látni önámítás
nélkül, nem lehet nem olvasni a történelem
lapjairól: hogy a pártszenvédély sokkal gy-
akoribb esetben nyomta már el a honfui érzel-
meket, mint ezek amazt.

A parlamentárizmus árnyoldalai már na-
gyon is sötétben kezdenek feltűnedezni és sok
mérvadó agyvelő gondolkozik rajta, hogy a
politikai erkölestelenségnek eme nagyhangu
fészket, hogy lehetne kipótolni, helyettesíteni,
más valami becsületesebb kormányforma által?
Mondhatni pedig, hogy a parlamenti alkot-
mány lehetetlenné tételén, nem csak nálunk,
de mindenütt az ellenzék dolgozik leghatal-
masabban, mert nincs parlamenti kormány
széles e világon, melyet az ellenzék megdön-
teni ne igyekeznék.

Hiába a kormány részéről minden igye-
kezet, minden becsületeség, minden jóakarat;
hiába mutat fel bármily eredményt; hiába
igyekszik hazája boldogításán legjobb tehet-
sége szerint: az ellenzék előtt országpusztító,
nemzetet satnyító, vagyont harácsoló, államot
súlyesztő kormány létszen az ő neve. Sehol,
soha, semmiféle téren, sem a köz-, sem a ma-
gánéletben nem tapasztalható a hazugság és
rágalmazási tehetségnek, a ferdítő és gyanu-
sító vénának korlátlanabb szabadsága, mint a

parlamentben, a haza oltára előtt. A szónokok
még csak lelkiismeretet sem csinálnak a fer-
dítésből, gyanusításból, ráfogásból, a kormány
becsületében való gázolásból, szóval oly dol-
gokból, milyeneket más helyen. elkövetni, a
nélkül, hogy az illetőt a társaságból ki ne
küszöböljék, nem volna lehetséges.

Az ország legnagyobb kapacitásai a leg-
kőrmönfontabb rafinérián törik fejüket, hogy
lehessen vajjon rossz színben feltüntetni a jót
és károsnak a hasznosat? Jelenleg azon töri
fejét az egész magyar ellenzék, hogy lehessen
értékét venni a kormány pénzügyi műveletei-
nek, kisebbiteni az eredményt s elvenni a
tényező egyéniségek érdemeit? A harczi dia-
dalok hőseit megkoszoruzza, tömjénezi, csodálja
a nép, mert nincs ellenzék, mely a diadal
becsmérlésén torné esztét, mely a bátorságot a
gyávaság mezejében, a halálmegvetést a félelem
rut torzképe gyanánt kívánná feltüntetni, míg
ime, a politikai legnagyobb diadalok egyiké-
nek hőseit, s ezek legnagyobb hőstét Tiszát,
a száműzetés és csatavesztés kenyerére itélné
minden pillanatban.

Ez a parlamenti élet rut oldala, ez a kap-
zsiság, ez az irigység, s a legbecsületesebb
szívek feltárása oly erkölestelenségek előtt, a
minő a rágalmazás, gyanusítás és az érdek
letagadása.

És én nem mondom, hogy különb ellen-
zékek voltunk valamikor, hanem az is igaz,
hogy több okunk volt a kiméletlenségre, mert
láttunk gazdagodni minisztereket, mikor az
ország szegényedett s emelkedni hőmi papi-
rok ázsióját, mikor az államkassza üres volt,
csak zálogra kapott kölcsönt, s hatvan millió
felül volt a deficit. De ma? Az ellenzék minden
fifigsége és szántsándékos ferdítései sem ké-
pesek felfedezni a kormányzás szűziességén egy
szeplőt, becsületeségén egy árnyfoltot. A kicsi-
nyes szemétkaparás műveletei közepett még a
fiakker - nyugtákat is előszedik, holott mi, he-
gyeket rakhattunk volna akkoriban az effélékből.

Hanem azért van a parlamenti életnek
egy másik, egy szép oldala is: a diadal a
szélvész és vihar felett! Ha a Tisza Kálmán
politikai hősiességét képletezni lehetne, ha mint
a harcok hadistenét fegyvertűz, golyózápor

és füstgomolyok fergetegében lehetne feltün-
tetni, ki csodás bátorságban és értelmének ha-
talmával törí keresztül a nehézségek legyőz-
hetlennek látszó érczfalát, hát bámulattal állna
a világ e képlet előtt.

Ugy is fog az lenni valamikor, ha majd
elcsendesedik az ellenzéki riadók kürtje s nem
lesz többé ki ellen lázítani a közvéleményt.
Ha majd nem fog többé utban állni a rettent-
hetetlen és győzhetetlen politikai bajnok, kiuek
halk, csendes szavait nem képes hallhatlanná
tenni az Apponyi hatalmas szónoki organuma
s keresetlen prózai beszélgetésének hatását
megrontani a műszónoklat egyik európai nagy-
mestere. Ha majd az érdek hosszú sorának
gyerítése, nagyságának kicsinyítése nem áll a
kormányra törekvő pártok érdekében s a ra-
gyogó jellem előtt nem gomolyog a gyanusi-
tás és félrevezetés köde, hanem az ő nagysá-
gának egész mérvében fog kibontakozni nem-
zete szeme előtt.

Elhunyt derék költőnknek, Tóth Kálmán-
nak szavaival élve, azt mondhatom: „Nem
tudom én ki volt nagyobb” — Széchenyi-e?
Deák-e? Kossuth Lajos-e? — de annyit tu-
dok, hogy azon a helyen, melyen Tisza Kál-
mán jelenleg áll ennyi ideig, ennyi balszerencse
és sok viszály közepett, szintén nem állhatna
meg kis ember. És ha Széchenyi megmutatta,
mint kell megkezdeni egy nemzet újjá alko-
tásának művét, ha egy Kossuth megmutatta,
mint lehet kifejtetni a nemzeti erőt; ha Deák
megmutatta, mint kellett kiegyenlíteni az ér-
dekeket: Tisza megmutatta, hogy lehet egy
pártos nemzetet parlamenti kormányforma mel-
lett, hosszú időn keresztül vezetni, kormányozni.
Hogy lehetett a Széchenyi, a Kossuth, a Deák
művét keresztül vinni, megszilárdítani s az el-
maradt országot az európai műveltség színvo-
nalára emelni!

Elmondtam pedig mindezeket az ellenzéki
szónokok ama állításaival szemben, hogy semmi
sem ér semmit, mindegy, akár rendeztetnek a
pénzügyek, akár nem, akár boldogul a nemzet,
akár nem; ha nem ők lesznek kormányon.
Ez az ő egyedüli óhajításuk s az ellen mi
hiába bizonyítunk, számolunk s igyekszünk
bebizonyítani érvelésük helytelenségét, borsót

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.”

Romániai cigány népdal.

Ne ölj meg engem Istenem,
Vezess zöld mezőre engem,
Zöld mezőre, kies völgybe
Sátor-tábor tömegébe.
Legszebb sátor a középső
Ott ül az igaz szerető.

Közli K. F.

Férj és vizsgálóbíró.

(Vége.)

Addig is hát, míg az ellenkező be nem bizonyult,
akarva- nem akarva én voltam Eustache, az a bizo-
nyos Eustache, a ki darabokra vágott egy öreg asszonyt.
Párisból jöttem találkára és becsuktak egy szobába,
ajtóim elé zsandárt állítva! A következő napon újabb
kin! Gyalog kellett Dijonba mennem (7 mértföld) égető
melegben. Szerencsétlenségemben csak az a vigaszom
volt, hogy senki sem látott beszélni Henriettel. Senki
sem tudta, hogy ismerjük egymást és ő nyugodt le-
het. Mindegy. Gyönyörű szerelmi kaland! Mikor meg-
érkeztem Dijonba, értésemre adták, hogy börtönbe
csuknak és addig nem látom meg a napvilágot, míg

nem vezetnek M. F. . . vizsgálóbíró elé. Henriette
tulajdon férje! Az első látásra megismertem: száraz,
kiállhatatlan, ostoba ember.

— Azt állítja tehát, hogy ön nem Eustache?
— Nem és ezerszer nem!
— És hogy önt M. Louisnak hívják?
— Igen!

— Mit keresett ön Saint-Seine-li Abbaye-ban?

Csak nem mondhattam neki: »A feleségénél volt-
tam . . .“ Tehát hallgattam.

— Engem soha sem csálnak meg! — kiáltott
idegesen. — Majd holnap zavarba hozom!

Ujra becsuktak és én három nap, meg három
éjjel maradtam a börtönben. Azon vigasztalódtam, hogy
majd Henriette megjutalmaz hősieségemért. Hát nem
ő érte áldoztam fel magamat?

A negyedik nap reggelén M. F. vizsgálóbíró ur
börtönömbé lépett és hirtelen megváltozott szeretetre-
méltó hangon szólt:

— Ezer bocsánat, ön valóban M. Louis ur . . .
A gyilkost elfogták. Ott volt az ön szobája mellett
lévő szobában. Hallja ön?

Ugyanazt az éneket hallottam, mint Saint-Seinel-
Abbaye-ban.

— Tudja-e, mi ejtett minket tévedésbe? foly-

tatá M. F. — Tudtuk, hogy Eustachot kedvese kíséri,
egy igen rossz hírű asszony. Ugy látszik, hogy önnel
egy időben tartózkodott az is Saint-Seinelban. Nem
látta? Adhatna róla talán személyleírást?

Azt akarta, hogy adjam meg neki felesége sze-
mélyleírását!

— Tény, hogy ez a teremtés másnapra eltűnt.
Kérem ujjolag is bocsánatát. Legyen szerencsém ma
este vacsorára. Be fogom önt mutatni F. asszonynak,
a ki nagyon fog, örülni ha önt megismerheti . . .
Végre elcsíptük a gyilkost. Engem soha sem csal-
nak meg.

— No hát minden jó véget ért, — kiáltott a
kapitány közbe. — Férje társaságában volt szerencséd
ujra láthatni az asszonyt?

— Várd meg a végét. Este valóban M. F.-nél
vacsoráltam. Henriette egészen természetesen viselke-
dett, de mégis kissé hidegen. A vacsora után, miköz-
ben egy csésze kávét nyújtott nekem, egészen halkan
igy szólt hozzám:

— Isten önnel uram. Utálom önt!

Annyira megijedt, hogy ezt soha sem tudta meg-
bocsátani.

Ezt nevezik, kedves jó barátaim, szerelmi ka-
landnak!

hánynak a falra. Ámde, ha az ország érdekét vesszük figyelembe? — Imádkozzék a nemzet, hogy minél hosszabb ideig haladhasson még ily háborítlanul a békés előmenetel után, s minél tovább álljon tőle az új, tapasztalatlan kormányok drága experimentációinak keserű pohara. Tiszát már látja, hogy mit tud és mire bír menni, de hogy egy új, tapasztalatlan kormány mit művelhet, annak Isten a megmondhatója.

G. B.

A költségvetési vita.

Budapest, 1889. nov. 22.

V. nap. Kossuth Lajos napja.

A költségvetési általános vita mai folytatását báró Rosner Ervin nyitotta meg egy gondosan kidolgozott, értékes adatokról és szelleműs megjegyzésektől duzzadó beszéddel, melyben határozott sikerrel oszlatta semmivé az ellenzék tekervényes többdeficit-csinálását. A valutakérdést néhány fényes sugár által kivetkőztette a mumusruhából, melybe azt az ellenzéki privát közvélemény burkolni szeretné; a bal- és szélsőbaloldali képviselők korábbi években tartott budgetbeszédeiből bebizonyította nekik, mily számtalan sok millióval szaporították volna az ő szepárát követeléseik az állam kiadásait, ha azokat a többség szerencsésen el nem vetette volna; bebizonyította továbbá, hogy Magyarország védelmi kiadásai az összes állami kiadásokhoz arányítva kisebbek, mint Ausztriában, Olasz-, Francia-, Orosz- s még Angolországban is, mely utóbbi még az általános védkötelezettséget sem hozta be; végül tökéletesen semmivé tette Hock képviselő urat annak előadásával, hogy mint vált ki a szabadelvű párti klubból.

Utána az egész ház ünnepélyes feszültsége mellett Irányi Dániel kelt fel, a tisztes 1848-as agastyán, hogy néhány rövid s kevésbé fontos megjegyzés után az államháztartásra és az 1867-ki közjogi alapra vonatkozólag, eljussan az ugró ponthoz, a nap eseményéhez. Az 1879-iki törvényt s különösen annak azt a szakaszát hozta szóba, mely mindazokat, kik tíz évnél tovább tartózkodnak külföldön a nélkül, hogy valamely községnél, vagy a monarchia valamelyik konzulátusánál bejelentették volna ebbeli akaratukat, hogy magyarok akarnak maradni, a magyar polgárjogot elvesztetteknek nyilvánítja. E határozat által, mely nem a magyar génusz szüleménye, hanem idegen minták utánzata, megfosztatnék — szerinte — magyar állampolgárságától Kossuth Lajos, ő ki milliók számára kiküzdötte a polgárjogot, ki a hazával a szabadság, egyenlőség és testvériség elveit szíve vérevel szivatta be. Hogy e hallatlanság meg ne történjék, határozati javaslatot nyújt be, mely által utasítatnék a kormány, hogy kellő időben törvényjavaslatot terjesszen a ház elé, azt tárgyalásra, megszavazásra és szentesítésre juttassa, az illető szakasz kiküszöbölése végett úgy, hogy a külföldön tartózkodó magyar állampolgárságát akkor is megtartsa, ha nem jelentkezik is hazai községnél, vagy az ország valamelyik külföldi képviselőségénél. Természetes, hogy Irányinak ünnepélyesen s melegen mondott szavait hűei Kossuth viharos éltetésével és sűrű tapssal fogadták.

Erre szót emelt Tisza miniszterelnök, hogy Irányi fejtegetéseire válaszoljon. Oly kristálytisztá,

oly klasszikus egyszerűségű és logikájú volt előadása, hogy még a szélsőbal is a legfeszültebb figyelemmel végig hallgatta s elégedettségének csak a már megszokott kitörésben adott kifejezést. Mindenek előtt bebizonyította Tisza, hogy már az 1847/8-i országgyűlés előtt is feküdt, csak hogy szentesítésre nem jutott, egy törvényjavaslat a honosságról ép ugyanazon határozmányokkal, melyeket ma eltörölni akar Irányi. Azután arra utalt Tisza, hogy életben levő embert, legyen az bármily nagy s nemes, nem lehet a törvény fölé állítani. Végül a törvény megalkotójának tekintélyével kijelentette, hogy Kossuth már azon ténye folytán, hogy magyar községek s városok diszpolgárságát elfogadta, megtette a szükséges lépést magyar állampolgári jogának fentartása végett. Mi, kormány és szabadelvű párt, magyar állampolgárnak tartjuk őt; a szélsőbal nem? Az neki baj!

VI.

Budapest, nov. 28.

A képviselőház idejét ma is a költségvetési általános vita foglalta el. Részt vettek ebben a szélsőbal részéről Vályi Árpád és Ornán Balázs; a szabadelvű párt részéről Tisza István. Vályi a költségvetéssel is fogalkozott, a mennyiben ő is a deficitet 5-5 millióra teszi, de annál többet foglalkozott Tisza politikai egyéniségével. Szigorúan bíralt, de nem műveletlen modorban; közben »nobifis tett«-nek mondá Weckerle állásfoglalását a miniszterelnök mellett. Orbán több rendbeli felszólalást provokált személyes ügyben. Így Rossner br. részéről, ki korábbi pártolására nézve czáfolta meg sorban, hamis állításait.

A mai ülés legjelentékenyebb mozzanata Tisza István beszéde volt, ki Vályi után szólalt fel, a ház osztatlan és feszült figyelmétől s a többség gyakori zajos helyesléseitől kiserve. Szónok beszédének első része szigorúan pénzügyi és budget-beszéd volt, melyben Tisza István alapos és kitűnő szakembernek mutatotta be magát. A tervezett reformok közül kiemelte a valuta rendezés nagy jelentőségét, miben igazat adott neki az egész ház.

Beszédének második részében a politikai situációról nyilatkozott, beszédének élet Apponyi gr. ellen irányozva s kellőképpen méltatva a parlamentarizmus, a szólásszabadság s a parlament tekintélye ellen irányzott rendszeres tendenciákat — védelmére kelve természetesen a kormánynak s a miniszterelnöknek, de a finom tapintat, jó izlés és jó modor olyan mérvével, mely előtt mindenki csak tisztelettel hajolt meg. Apponyiról kiemelte, hogy pályája elején elidegenítette magától a conservatívokat, később meg az igazán liberális tényezőket. Tekintély dolgában egy kis párhuzamot vont a miniszterelnök és Apponyi közt — tényekre utalva. A többség lelkesen megéljenezte Tisza Istvánt s a szabadelvű párt tagjai csoportosan siettek gratulálni a kitűnő szónoknak.

Végül a ház kérvényeket tárgyalt, melyek mindenben a kérvényi bizottság javaslatai szerint intézettek e..

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. nov. 25.

Az olasz trónbeszéd, melyet alapvonásaiban a f. hó 19-én tartott minisztertanácsban állapítottak meg. Olaszország közgazdasági helyzetének határozott javulását konszaltálja. A deficitet 32 millióra szálaltot-

tául; a mely azonban csak 20 milliót fog kitenni ha a füstnélküli puskapor beszerzése 12 millió kiadását nem fogja szükségessé tenni. E hiányzó összeg fedezésénél nem fognak hitelt igénybe venni s az adózkodókra nem rónak újabb terheket. A fedezetről annak idején életbeléptetendő reformokkal és más rendszá- bályokkal gondoskodnak. A pénzügyminiszter kimutatta, hogy az állami bevételek lathatólag gyarapodnak hogy e tekintetben a jövőre nézve a legjobb remények jogosultak. A pénzügyi exposé deczember első felében fog az olasz kamara elé terjesztetni.

A braziliai nemzeti banknak Rio ds Janeiroból nov. 22-én esti 5 óra 50 perczkor kelt távirata jelenti hogy valamennyi tartomány ellentállás és tiltakozás nélkül alávetle magát a republikanus kormánynak. A tartományi ideiglenes kormányok csakhamar megalkultak. Az érsek ma megáldotta a republikanus kormányt, Az új kamarák egybe fognak hivatni, mihelyt a több reformok iránt megállapodás jön létre. A párisi braziliai követ hosszabbban beszélgetett Spuller, külügyminiszterrel a braziliai forradalmat illetőleg mely II. Pedró trónvesztését vonta maga után. Don Carlos portugali király a braziliai császárnak, ki, mint jelentetett, Lisszabonba megy, palotáját fölajánlotta.

Román lapszemle.

Egy idő óta különös gondot fordít a „Gaz“ a hazai román tannyelvű iskolákra. Nem úgy kell azt érteni, hogy segélyt gyűjtene egyik vagy másik szegény iskola javára, hanem úgy, hogy a magyarosodás ellen folytatja a szélmalom-harcot. Belényestől Radnág. „Ritkán fordul elő a keserűség és baj ezen napjaiban egy-egy alkalom, egy-egy örömdetesebb hír, melyek őt megvidámitsák és bátorságot öntsének bele a hét sulyos küzdelmeiben“. Most ilyen jó hírt kapott s Radnáról, a hol a gr. kath. felekezet 13 év után iskolát épített a magyarosítás ellenében. Bánffy és ennek hű szolgálja a tanfelügyelő el akarták törölni(?) a román felekezeti iskolákat, magyar tanító együletet állítottak, csak hogy a román egyület, a mely régóta létezik, megsemmisithessék; állami iskolákat létesítettek most egyik vagy másik községben a felekezeti román iskolák mellé, hogy versenyt idézzenek elő, lassanként megsemmisítsék, elvonván azoktól a növendékeket. Így történt Ó-Radnán is. A kormány közegei erőszakkal elfoglalták azon épületet, melyben a román iskola helyezkedett, állítván, hogy ahhoz az államnak van joga. Ígyképen a radnai románok oda jutottak, hogy az ut közepén tartsanak iskolát.

Mennyi rosszakaratu ferdítés, felrevezető szándék van ebben a néhány sorban! Így csinálják idehaza és a Dimbovicza mellett ellenünk a gyűlölséget és a franczia, német revuekben nagyobb körökben. Pedig Ó-Radnán épen a gör. kath. román felekezet volt az, a mely szép csendesesen lefoglalta maga számára a volt őrnagyi lakot, melyet bérbe adott s az udvar közepére két osztályu iskolát épített az ott lakó más felekezetek hátrányára. Ezen őrnagyi lakáshoz nem volt joga egy felekezetnek csak azért, mert annak hűvei történetesen románok. A naszódí-alap és a kincstár között kötött szerződés egyik pontja szerint az alap-kezelő bizottság a neki átengedett kincstári épületek akármelyikét köteles volt átengedni a kincstárnak abban az esetben, ha a kincstárnak arra szüksége leend.

Visszaemlékezések Veress Sándorra.

Írta: Koós Ferencz.

(Folytatás.)

Látni kellett, midőn Veress Sándor ült dolgozó asztala előtt és számolta azokat a borzasztó nehéz mérnöki számadásokat és midőn legjobban törte fejét a számításokon, bejött valamelyik kisdede és kérdezte a szerető apát, hogy miért fut a nap a felhőkön keresztül? Veress Sándor letette a tollat kezéből és megmagyarázta 4—5 éves gyermekének, hogy nem a nap, hanem a felhők repülnek. Ha beteg volt valamelyik gyermeke, nincs a szerető édes anyja, ki gyöngédebb tudott volna lenni beteg magzatjához, mint Veress Sándor volt. És a milyen ő a családban volt, olyan volt ő a családon kívül is: jóságos, nyájas, előzékeny mindenki iránt. Nem tudta, hogy milyen fán terem a kevelység és pöffeszkedés. Barátságos volt mindenki irányában, de azért mindenki érezte az ő felsőbbbségét. És Veress Sándor annélkül, hogy akarta volna — sőt merem mondani: hogy tudta volna — a bukaresti magyarok vezére lett.

S ugyanez a szemtanu írja tovább: Megható volt a 89 éves Lahovary Emánuel főur látogatása, ki így szól Veress Sándor ravatala mellett, ennek özvegyéhez: „Asszonyom! Eljöttem, hogy őnt vigasztaljam, de érzem erőtlenségemet, mert nekem is vigaszt-

talás kellene, én is sokat vesztettem boldogult férjében De egygyel, asszonyom — mégis vigasztalom őnt: én bejártam az egész művelt világot, de becsületesebb embert, mint Veress Sándor volt, soha nem láttam, soha nem ismertem! Asszonyom, kinek ilyen férje volt annak egy igen kedves emléke maradt!“ S ezt jegyezzük meg jól, egy idegen mondta róla!

Hanem Veress Sándor a létért való emigráció-nális viharos küzdelemben ráért még Viddintől Szabastopolig, innen Londonig és vissza Bukarestig pontos naplót vezetni s ezek alapján „A magyar emigráció a Keleten“ czimű, két kötetre terjedő kitűnő emlékiratát is megírni, mely 1878-ban előbb a „Pesti Napló“ reggeli tárczájában X. Y. betűk, de azután nemsokára saját neve alatt önállólag is napvilágot látva, nagy figyelmet keltett és általános elismerést aratott. Szakmája tárgyain kívül a történeti, természettani és filozófiai tudományokban is ritka jártassággal bírt s hogy hazája irodalmát és történetét mily jól ismerte, nyelvét mily jól ismerte, nyelvét mily szépen kezelte, arról bizonyosságot tehetnek nyomtatásban közkezen forgó művei. De ezeken kívül haláláig a „Vasárnapi Ujság“ közszeretben álló dolgozó társa volt s ebbe leginkább e jegy alatt ∞ írt.

Ennyi munka azonban csak egy része kéziratban hátrahagyott becses műveinek (ezek: Emigrációi naplója és levelei, továbbá Románia rendszeres történelme

és annak ismertető leírása), melyeknek sajtó alá rendezésén írói hajlamokkal bíró elsőszülött derék fia — Veress Endre fáradozik. Legyen szabad tehát róla csak annyit megemlítenem, hogy a kolozsvári kereskedelmi akadémiát sikeresen végezte s hogy boldogult atyja nyomdokain haladva, folyton tanul, ír és romániai utleírásaival, ethnológiai, természettudományi s más közhasznu ismertető czikkeivel — kivált a „Vasárnapi Ujság“ és egyéb folyóiratainkban — fiatal kora dacára már is magára vonta a hazai olvasó közönség figyelmét.

De Veress barátom Romániában töltött idejét arra is szentelte (és számos ilyenmü közleményének ez volt a foglalatja), hogy a magyar és román nemzet közötti jó viszonyt, egyetértést táplálja. E törekvéseért kapta I. Károly király ő felségétől ennek koronázása alkalmával 1881-ben a „román korona érdemjelét. Mint író, Rudolf feledhetetlen emlékü trónörökösünk ő fensége, pedig levélben kérte fel az „Osztrák-magyar monarchia irásban és képen“ cz. korszakalfotó munkában való közreműködésre. De e megiszteltetésnek fájdalom, korai halála folytán nem tehetett eleget.

Veress mindazon kitüntetésekben bőven részesült Bukarestben is, melyek az önfeláldozó, hű hazafit s munkás, művelt embert érhetik.

(Vége következik.)

Igy jutott az ó-radnai volt órnagy lakás vissza a kincstár birtokába, melyet aztán a kincstár nem adott hszonbérbe, hanem állami iskolára alakított át az ó-radnai lakosok előnyére, mert már az első tanévben, 1876—77-ben. két tanító és egy tanítónő vezetés alatt 140—150 gyermek lépett az ottani áll. iskolába.

A gör. kath. iskola sem maradt az utcán, mint a „Gaz” hirdeti, mert a felekezet gondoskodott bérhárról és folytatta az iskoláztatást. A „Gaz” szerint az ó-radnai gör. kath. románok nem gondolkodtak sokáig, hanem gyorsan szép iskolát építettek. Ez a gyorsaság 13 év alatt történt, s ha ennyi idő nem sok a „Gazetá”-nak, ez csak azt igazolja, hogy nála az idő olesó. Azt az ó-radnai gör. kath. iskolát akár a naszódai alaphól, akár a gör. kath. felekezet emberségéből építették. Most már versenyre kelhet az ottani állami iskolával még az állam nyelvének tanításában is.

Versenyezenek a közművelődés érdekében, de ne veszekedjenek. Mind a kettő is magyar haza érdekeit kell, hogy szolgálja, mert Magyarországon a magyar haza érdekei ellen működő iskolát nem képzelhetünk. Nem tesz jó szolgálatot tehát a „Gaz.” sem a gör. kath. felekezetnek, sem a magyar hazának, midőn a gör. kath. román tannyelvű és állami iskolákat egymással oly élesen állítja szembe.

A belényesi gör. kath. középiskola tannyelve is sok álmatlan éjszakát okoz a „Gazetá”-nak. Hosszu hasábokon mutogatja, hogy minő előzményei voltak annak, hogy a négy felső osztályba az állam nyelve tetetett előadási nyelvű. Csak hogy ott is elsurran a legfontosabb megokolásokon s e helyett szorja gyűlölködés magvát olvasói szívébe. A zászlóértés, a a haza ellenes irány uála kicsinyes kérdések, egyesek meggyndolatlanságának tényei, melyek miatt nem kellett volna odáig menni, hogy az állam nyelvén tanítsauak. Hát ki veszi annak hasznát, ha megtanulja az állam nyelvét? Nem-e magok a román ifjak? Szép, de a magyarosítás és ezerszer a magyarosítás. Bizony Romániában is meg kell ám románul tanulni még a töröknek is, ha ott akar élni!

Czenkalji.

Res saxonicae.

III.

Filtsch ur folytatja borzadalmas meséit.

A bólya-berethalmi szolgabírói járásban a lakosság közmunkakötelezettségét egyes közigazgatási tisztviselők a legszégyenletesebb módon használták ki saját céljaikra és meggazdagodásukra.

Itt nagyon részletesen mond el egy esetet 1877-ből, midőn egy hat mérföld hosszú megyei utat 20 község lakossága 4 évig épített, melyhez 96 000 kézi és 32 000 ígás napszám állott rendelkezésre.

Sulyos visszaéléssel vádolja Maurer („ein Magyare”) szolgabíró skétársát kik ezen napszámokat, melyek az ut építésére szolgáltak, egyes magánemberek szállói, erdei, rétei és szántóföldjei művelésére használták fel ingyen. A ki vonakodott, pénzbírsággal vagy szabadságvesztéssel kényszerítették reá. A közmunkára kötelezett kézi s ígás napszámokat nevezett tisztviselők nemcsak saját céljaikra vették igénybe, hanem bérbe is adták harmadik személyeknek.¹⁾

Ez nagyon gyakran a legsürgősebb mezei-munka idején is történt, úgy hogy az illetők nemcsak más ingyenes szolgálatokat teljesítettek, hanem kénytelenek voltak, elhanyagolni saját sürgős mezei munkájukat, miből gyakran nagyobb káruk lett. Ezenkívül Essig utmester a megyei utak kavics-szállítóinak csak akkor adott átvételi igazolványt, ha 1—3 kupa buzát vagy más élelmi szert vittek neki.²⁾

Megbotránkozással említi fel nevezetteknek a fegyelmi kereset alól felmentését, mely fegyelmi vizsgálatot Maurer s társai ellen Schmidt József aljegyző vezette.³⁾

„És ki volt ez a Schmidt József, — folytatja tovább — a nagy-Küküllői fő- és alispán bizalmi embere? A felelet erre Nagy-Küküllői megye közigazgatási mizériáinak egy további illusztrációja.”

És most következik a szebeni „Tageblatt” 1881.

¹⁾ Ez a képtelenségek képtelensége. Az egész világ szemeláttára ilyesmit tenni, az lehetetlenség, hisz valaki csak lett volna, a ki ezt törvényhatósági ülésen felhozta, vagy a főispánnak elpanaszolta volna. Hisz ha ez így történt volna, lehetetlen, hogy a főispán arról tudomást ne vegyen. Már pedig azt mondhatják — ha tetszik — Bethlen Gáborra, hogy erőszakos; de azt, hogy az ő puritán jelleme bármely alárendeltjének becselenségét is eltűrje, azt nem!

²⁾ Jele e felmentés annak, hogy a vádbeli cselekmény nem fordult elő. Mert hisz ellenkező esetben joga lett volna bárkinek a miniszterhez megfellebbezni a fegyelmi tanács határozatait. De nem történt.

évi jun. 9-iki száma egy cikkének szó szerinti közlése, mely nevezett Schmidt aljegyzőt olyannak tünteti fel, mint a kinek neve gyakran fordul elő a büntető bíróság és fegyelmi ügyiratok közt. Ugyanezen cikk őt — mint volt Segesvár városi kapitányt (a szász ispan nevezte ki oda) — különböző sikkasztásokkal, e hivatal tulajdonát képezett tűzifa ellopásával vádolja.⁴⁾

„Meglehetősen szomorú állapotok vannak a keresdi járásban is. — így kezdi F. ur IV. cikkét. — A keresdi körjegyző, Stock, főispánjának méltó közege látszik lenni.”⁵⁾

Erről a szegény jegyzőről is tud borzasztó szászellenes dolgokat írni.⁶⁾ Nevezetesen nagy bűne neki az, hogy elrendelte a község lakóinak a legelő őrizetét, mialatt a csorda künn volt;⁷⁾ mikor ezután az elégtelenek ezért bosszút állottak rajta s bezúzták az ablakait, meg a réten levő szénáját a patakba hányták, Fodor [szolgabíró elrendelte, hogy kettős polgári őrség őrködjék. És mikor az is megtörtént, hogy a jegyzőt éjnek idején ismeretlen tettesek elpáholták, elfogatott a jegyző egy beteg öreg embert két zsandár által s behurczoltatta Segesvárra.⁸⁾

Nagy bűnül rója fel F. ur Fodor főszolgabíró-nak, hogy munka idején rendelte el egy közbiztonsági hely s egy mészárszék helyreállítását, holott az embereknek más dolguk lett volna, s máskor meg munkaidején rendelte el a kavicsfordást.⁹⁾ Máskor meg a jegyző csendőrökkel kényszerítette a lakosságot, hogy községi erdőkből a község engedélye nélkül — épületfát hozzanak neki.¹⁰⁾

Nagy a rovása Fodor szolgabíró-nak. Betiltotta a keresdi szászoknak a felolvasó-estéiyei tartását, — nem adott engedélyt — ígérete daczára — egy hamvázó-szerdai mulatságra és egy szomszédsági estélyre.¹¹⁾

Irodalom.

Nemzetes uraimék czim alatt Mikszáth Kálmán összegyűjtött munkáinak füzetes kiadásából immár a harmadik teljes kötetet bírjuk. Révai testvérek e füzetek 14. és 15-ikét is beküldvén hozzánk, rövid idő alatt oly három kötettel gyarapodott könyvtárunk, melyre a világ minden irodalma büszke lehetne. Révai testvérek kiadóhivatala Budapesten megérdemli a tömeges pártolást. 15 füzettel 3 kötet van teljesen befejezve és mind a három igazi díszkötet. Gyönyörű nyomdai kiállítás, remek papiros, helyyei-közzel kitűnő illusztrációk, 3 ives füzetek és mindez füzetenként csak 35 krajczár. Mikszáthban az igazi magyar humoristát ismerjük meg, kit eredetisége tett egyszerre nagygyá és most füzetekben megjelent és összegyűjtött munkái kezekednek arról, hogy nagysága törhetetlen marad a jövőben is. A kinek tolla a „Nemzetes uraimék”-at megírta, abban sokkal több van az isteni szikrából, mintsem evvel már kialudhatott volna. És hogy igazunk van, azt a gyors egymásutánban megjelenő további füzetek fogják bizonyítani.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Vasárnap sűrű köd ereszkedett le városunkra, majd kezdett az eső permettezni. Az éjjel s ma azonban meglehetősen hideg, igazi téli időjárásunk volt.

Thea-estély. A brassói magyar polgári kör f. évi december 1-én, vasárnap este 8 órakor saját helyiségében tartja első idej thea-estélyét. Az elnökség csinos műsorral fogja meglepni a közönséget. Az estélyre a kör tagjai, családjaik s általuk bevezetett vendégek hivatalosak.

Az első felolvasás. Az orsz. tanáregyesület brassói körének első felolvasása szépen sikerült. Tér szüke miatt csak jövő számunkban referálhatunk róla.

Vonatkozás. A tegnapi kolozsvári személyvonat három órai késéssel érkezett a helybeli pályaudvarba. Ennélfogva a posta csak d. u. fél három órakor volt kiadható. A késés oka hir szerint vonatösszeütközés.

¹⁾ Ez pedig nem „ein Magyare”. Ez szász.

²⁾ Ha az, úgy csak becsülésre válik.

³⁾ Pedig az is szász.

⁴⁾ Bizonyosan oka volt. De ő maga nem is rendelkezhetett el, ahhoz előjárósági, illetve képviseleti határozat kellett.

⁵⁾ F. urnak talán az tetszett volna, hogy a szolgabíró páholtassa el, a köteletségét hiven teljesítő jegyzőt. Nem is volna rossz! Akkor meg a basa volna, a ki egy szász jegyzőt nem védelmez meg.

⁶⁾ Hiszen építeni csak tavasztól őszig lehet. Ilyenkor mindég talál munkát a mezőgazda. Azután meg vágóhidat és mészárszékét akkor kell építeni, mikor arra szükség van, mikor a törvény követeli, nem pedig a mikor F.-nek tetszik.

⁷⁾ Mióta van ily joga egy jegyzőnek a csendőrökkel szemben?

⁸⁾ Valószínűleg másképen lesz ez is, mert Fodort mi egészen más embernek ismerjük.

Benénél, hol állítólag a személyvonat összeütközött egy tehervonattal. Bővebb részletek hiányzanak.

Fillérestély. A magyar szentkorona országai vöröskereszt-egyletének Kis-Küküllő megyei választmánya egyharmad részben saját, kétharmad részben a dicső-szentmártoni kisedővő-intézet javára f. hó 21-én Dicső-szentmártonban hilibi Gál Domokosné elnöklete alatt igen sikerült fillérestélyt rendezett, mely vidám hangulatban a késő éjjeli órákig tartott.

Cseresznyés Ődön dicső-szentmártoni ev. ref. körlelkész a napokban foglalván el állomását, f. hó 24-én (vasárnap) igtatattott be hivatalosan Orbán József, szőkefalvi ref. lelkész által.

Kis-Küküllő vármegyében az időjárás még igen szép őszi.

Gyűlése lesz f. évi december 2-án Csapón a „Kis-Küküllőmegyei általános tanító egyesület” marosmenti járás körének érdekes tárgysorozattal.

Hangverseny. A dicső-szentmártoni ipartársulat dalköre f. évi november 23-án este táncczsal összekötött hangversenyt rendezett könyvtára javára nagyszámu közönség előtt. A Török Vilmos vezetése alatti dalkör összevágó dalai igen tetszetősek voltak. Iparosaink — kik napról-napra jelét adják haladási és művelődési hajlamuknak — ez alkalommal is szépen tanuskodtak annak eredményéről. A közönség nem volt fukar tapsokban és ujjazásokban. Ritz Antal, asztalossegéd jól hangsúlyozott és előadott szavaiata elismerő hatással volt a közönségre. A jól sikerült hangverseny után kezdetét vette a táncz, mely fesztelen jókedvben kivilágos kivirradtig tartott.

Sajtópör. Br. Bánffy Zoltán főispánnak Berzen-czey István földbirtokos ellen indított sajtópörében a vizsgálati eljárás befejeztetett. A kolozsvári kir. törvényszék, mint sajtóbíróság áttette az ügyiratokat a kolozsvári kir. ügyészséghez, a vádlevél beadása céljából.

Tisztaságot kérünk. Dicső-szentmártonból írják, hogy a piac takarítására vállalkozók habár minden csütörtökön megsepertetik is azt, a rakásra gyűjtött giz-gazt egyik hétről a másikra, erről pedig ad calendas graecas a piacon felejtik, mi által éppen ott állunk a tisztaság dolgában, mint a mádi zsidó. Fölhívjuk az előjáróságot, s főleg a rend- és tisztaság szeretetéről ismert főszolgabíró urat, hogy erélyes intézkedéssel szorítsa reá vállalkozókat arra is, hogy a rakásra gyűjtött giz-gazt hordassák el s általában fordítsanak több gondot piacunk tisztántartására. — Többen.)

Pesty Frigyes. A magyar tudományos irodalmat sulyos veszteség érte. Egyik kiváló művelője Pesty Frigyes, hírneves történettudós s a magyar tudományos akadémia második osztályának titkára f. hó. 22-én elhunyt. Pesty Frigyes már évek óta betegeskedett; szívbaj gyötörte. Betegsége különösen a utolsó időkben nagyon sulyosodott; légzési nehézségek kínozták annyira, hogy ő maga is sokszor a megfulladástól tartott. Mindazonáltal egész a legutóbbi időig vitte az akadémia második osztályánál titkári teendőit s csak a legutóbbi napokban tetetett intézkedés helyettesítésére nézve. Legfőbb vágyát Temesmegye történetének megírása képezte. Temesmegye történetének megírása, az ő gazdag gyűjteménye nélkül nem is képzelhető s igazán fájlalni lehet, hogy a halál ily hamar kicsavarta kezéből a tollat. Régi szívbaja hat héttel ezelőtt döntötte kórágýba a kitűnő tudóst s utoljára akkor volt az akadémia palotájában, mikor a főtíkárt választották. 22-én reggel hat órakor azonban szívszélhűdés kioltotta nemes életét hátrahagyott családtagjainak fájdalmára és a hazai tudományosság nagy veszteségére.

Sikkasztás. A budapesti lotto-igazgatóságánál nagy sikkasztás történt. Rádler Károly ellenőr nagy mérvű sikkasztást követett el. Elfogatván, bevallotta, hogy tizenhatezer forintot sikkasztott a lottópénzekből.

A német hajóraj Fiumében. A „Preussen” „Deutschland”, „Kaiser” és „Friedrich der Grosse” nevű páncélos hadihajókból álló német hajóraj f. hó 23-án délutáni három órakor vetett horganyt a fiumei kikötőben. A német consul a megérkezés után azonnal tiszteltet a hajóraj parancsnoknál, Hollmann elientengernagynál. Az admirált délután meglátogatta Zichy József gróf kormányzót, vasárnap délelőtt pedig József főherczegnél tiszteltgett.

Rablázadás egy fegyházban. A tuniszi laganbeti fegyház, mint táviratilag jelentik, f. hó 21-én véres események színhelye volt. A fegyenczek, kik csaknem kivétel nélkül benszüllött és veszedelmes individuumok, szétfűeszelték békóikat és revolverrel tá-

madtak az örökre. A kirendelt katonaság a fegyházi
örösné azonnal segélyre sietett, de kénytelen volt
a fegyvert használni. A fegyverek is lőttek, mire bor-
zasztó mészárlás támadt. A fegyvereknek fele meg-
halt, s a katonák közül is sokan elesetek.

A közönség köréből.*)

Nyilvános köszönet.

A katolikus jótékonyegylet által szegény gyer-
mekek és árvák karácsonfája javára f. hó 16-án ren-
dezett hangverseny bevétele a következő:

Jegyek árából	380 frt 10 kr.
Felülfizetések	22 „ —
Összesen:	402 frt 10 kr.
Levonva a kiadásokat	137 frt 48 kr.
tiszta bevétel:	264 frt 62 kr

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal
felelősséget a szerk.

A választmány kedves kötelességének tartja
mindazon uraknak és hölgyeknek, kik a hangverse-
nyen közreműködtek, továbbá a rendező bizottságnak
fáradtságos és gondos rendezésért és végre a jegyek
elárulásával megbízott női bizottságnak az egyletnek
nevében a legmelegebb köszönetet mondani.

A kath. jótékonyegylet vezetősége:
Kopánits.

Brassói vasutiforgalom.

Vonatindulások: a) Budapest felé: vegyes-
vonat reg. 5 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2
óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor
b) Bukarest felé: gyorsvonat reggel 5 óra 3.
percz és délután 2 óra 14 perczkor. Vonatérkezések:
n) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra-
54 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 órakor; vegyesvonat
este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyors-
vonat d. u. 2 óra 5 perczkor s éjjel 10 óra 17 percz-
kor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvo-
nat érkezik Predealról.

Brassói piaci árfolyam.

A pesti m. keresk. bank jelentse. —

Brassó, 1889. november hó 26-án

Román pairpénz à 20 frankos	9.33 vétel	9.35 adás
„ Ezüstpénz à 20 „	9.38 „	9.33 „
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9.40 „	9.42 „
Török lira	10.65 „	10.70 „
Arany	5 56 „	5 58 „
Orosz papírrubél	124.—	125.—

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyössi István (D.-Szent-Márton)
Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos :
Sztarényi József.

Süketeknek.

155 39—50

Egy egyén, a ki egy egyszerű szer által meg-
gyógyult 23 évi süketsegből és fülzúgásból, kész annak
leírását német nyelven mindenkinek ingyen elküldeni.
Czim: J. H. Nicholson, Wien XI., Kollingasse 1.

HIRDETMEÉNYEK.

Hirdetés.

Van szerencsénk ezennel a n.
é. közönségnek tisztelettel jelenteni,
hogy a vasuti állomásnál lévő, az
első erdélyi bank tulajdonát képező
közraktárukuál

**krasznai és ajtai tüzi-
faraktárt**

tartunk.

A krasznai fa hossza 1.30 m.
a nagy-ajtai fa hossza 1.10.

A krasznai fa 11 frt 30 kr.;
nagy-ajtai 9 frt házhoz szállítva a
belvárosba; külvárosokban 40 krral
több fizetendő.

Fa megrendelhető Inke György
nél, Nagy-utca 506. sz. és Kepp
Márkus urnál, Nagy-utca 505. sz.
alatt.

Kérve a n. é. közönség nagy
számu rendeleteit, vagyunk
alázatos tisztelettel

Inke György

és

Lebovits Rifka

(432) 2—3 faraktár-tulajdonosok.

Sz. 218.—1889. vjh.

Arverési hiroetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881.
évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezen-
nel közhirrre teszi, hogy a segesvári kir.
járásbíróság 1944. sz. végzése által sop-
roni „Seltenhoffer Frigyes fiait“ czég ja-
vára, Nagy-Bun községe s társai ellen 1889.
évi október hó 4. napjától járó 6% ka-
mat, és eddig összesen 5 frt 95 kr.
perkölség követelés erejéig elrendelt ki-
elégítési végrehajás alkalmával bíróság
lefoglalt és 1250 frt 91 krra becsült,
Varga János falushírnél: 1 tüzfecskendő,
2 tenyészbika; Ganea Jánosnál: 2 ökör,
2 ló, 50 kalangya buza; Márkos András-
nál: 4 ökör; Veres Károlynál: 1 lóból
álló ingóságok nyilvános árverés után
eladatnak.

Mely árverésnek a 2338./1889. sz.
kiküldést rendelő végzése folytán a hely-
színén, vagyis Bun község házánál leendő
eszközlésére 1889. év november hó 30-ik
napjának délután 4 óraja határidőül ki-
tűzetik és ahhoz venni szándékozők ezen-
nel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy
fenti ingóságok ezen árverésen az 1881.
évi LX. törvénycikk 107. §-a értelmében
a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becs-
áron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára
az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megáll-
apított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segesvárt, 1889. november 10. n.

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

(445) 1—1

Szám 12589/1889.

Pályázati hirdetmény.

Az 1886. évi XXI. t. cz. 56-ik és 80 ik §§-ai értelmében a jeleni megbizásuk ideje lejártával alább
megnevezett tisztviselői állomások főispáni kinevezési hatáskörbe tartoznak u. m.:

1. A törvényhatósági főorvosi,
2. A három járási orvosi,
3. A vármegye főszámvevői s esetleg alszámvevői,
4. Az árvaszéki nyilvántartási,
5. A vármegye állatorvosi és
6. Brassó város rendőrkapitányi állomások.

Mi is azon megjegyzéssel hozatik köz tudomásra, hogy mindazok, akik egyik vagy másik állomást meg-
nyerni óhajtnak, kellően bélyegzett és az 1883. évi I. t. cz. ben körülirt minősítettségüket bizonyító pályázati
kérsüket hozzám f. hó 30-áig annál inkább nyujtsák be, minthogy a később beérkezett folyamodványok tekin-
tetbe vétetni nem fognak.

Brassó, 1889. november 17-én.

(441) 2—2

Roll Gyula, kir. tan. alispán.

Brassó. ALEXI könyvnyomdája.

Brassó vármegye alispánjától.

Felvétetik

a K l a s t r o m - u t c z a 2. sz. a. levő
cipő- és kalapfőraktár

részére egy érett koru, fiatal leány, tetszetős
külsővel, jártas a három országos nyelvben,
mint árusító-, esetleg gépvarró-leány.

Ugyanott felvétetnek ügyes cipész-segédék
magas bérek mellett. (442) 2—2.

Böreladás.

A Scherg Frigyes csódtömegéhez tar-
tozó 105 darab 10—14 klgrm suiyu talpbőr
(1. satz Terzen) f. hó 30-án d. u. 3 órakor
vagyombukottnak O-Brassó 512. sz. börtényár-
ban árverezés után a legtöbbet ígérőnek azon-
nali készpénzfizetés mellett el fog adatni.
Az árverés megkezdéseig 150 frt bánt-
pénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok is elfo-
gadtatnak ügyvéd

Borosnyai Dániel

tömeggondnok által.

2—3

Szám 373—1889. végreh.

Arverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881.
LX. t. czikk 102. §-sa értelmében ezen-
nel közhirrre teszi, hogy a segesvári
kir. járásbíróság 2788. sz. végzése által
segésvári özv. Kleisch Eliza javára szász-
nádosi Drágos Juan s társai ellen 200 frt
tőke, ennek 1889. évi június hó 10-ik
napjától számítandó 8%-os kamatai és
eddig összesen 23 frt 42 kr. perkölség
követelés erejéig elrendelt kielégítési vég-
rehajás alkalmával bíróság lefoglalt és
400 frtra becsült Drágos Juannál: 4 sze-
kér török buza, 3 lószékér, 4 ló, 2 hordó,
2 kád, 1 vaseke taligával, 1 tehén, 1
borju s 4 hám; Dán Todornál: 14 szekér
szénából álló ingóságok nyilvános árverés
utján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 2988./1889. számu
kiküldést rendelő végzés folytán a hely-
színén, vagyis Szász-Nádos község
házánál leendő eszközlésére 1889. évi
december hó 2-ik napjának d. e. 10 óraja
határidőül kitűzetik és ahhoz a venni
szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hi-
vatnak meg: hogy az érintett ingóságok
ezen árverésen, az 1881. évi LX. törv-
czikk 107. §-sa értelmében a legtöbbet
ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára
az 1881. évi LX. törv. czikk 108. §-ában
megállapított feltételek szerint lesz kifiz-
tendő.

Segesvár, 1889. évi nov. 10-én.

Fodor Árpád,

(446) 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

HIRDETÉSEK felvétetnek a kiadó-hivatalban.

Szám 1119.—1889. tlkkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A hosszuaszoí kir. járásbíróság mint
telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, mi-
szerint a n.-szébeni polgári kóroda alap
végrehajtatónak Klein Susánna született
Homn végrehajtást szenvedett elleni 70
frtra és járulékaí iránti végrehajtási ügyé-
ben a hosszuaszoí kir. járásbíróság terü-
letén fekvő, Nagy-Ekemező község 462.
számu telekjegyzőkönyvben A + 1—27.
rendszám alatt foglalt Klein Susánna szü-
letett Homn tulajdonát képező s összesen
380 frtban becsült ingatlanokra mint meg-
állapított kikiáltási árban az árverést
elrendelte, és hogy ezen ingatlanok az
1889. évi deczembor hó 28 ik napjának
delelőtti 9 órájkor Nagy-Ekemező község
házánál megtartandó nyilvános árverésen
a megállapított kikiáltási áron alól is el-
fognak adatni.

Árverezni szándékozők tartoznak az
ingatlanok becsárának 10%-át készpénz-
ben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42.
§-ában jelzett árfolyammal számított es
az 1881. november hó 1-én 3333. sz.
igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában
kijelölt óvadékképes értékpapírban a ki-
küldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi
60. t. cz. 170. §. szerint a bántapénznek
a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiál-
litott szabályszerű elismervényt átszolgá-
latni.

Hosszuaszoón, 1889. szept. hó 26.

A kir. járásbíróság mint telekkvi hatóság:

(444) 1—3

Kelemen, kir. j.-bíró.

Sz. 881159./189.

Hirdetmény.

A dr. Plecker János-féle ala-
pitványi alaphól egy 2000 forint-
nyi összeg 5% kamat és 1% tör-
lesztés mellett és jelzáloglekötés és
telekkönyvi biztosíték ellenében alól-
irt városi tanácsnál kölcsönre ki-
adandó.

Brassó, 1889. október hó 5-én.

(406.) 4—6

A városi tanács.

Községeknek a legjntányosabb árak.

Szarvasmarhák és juhok	melyet
száj- és körömfájása	a
ellen	nagyméltó- ságu földmí- velésügyi m. k. ministerium
leg hathatósabb	50927. számu kör- rendelete értelmében
antisepticus,	ajánlott,
antiparasitikus	FISCHER és HEIDLBERG,
és	budapesti vegyészeti gyárá-
desodorans	ban készült, szavatolt kiténő
szér	minőségben forgalomba hoz
a	SZÁVOSZT ALPHONS
	az »Országos magyar gazdasági egye- sület« pártfogása alatt álló
	termény- és bizományi üzlet
	Budapest V., Arany János-utca 11. sz.